

Bé Schmaal, beeld uit de videoclip 'Ik liek zoveel op die' waarin de streektaalzanger uit Meeden zijn vader eert.

Een leven in dertien liedjes

Fysiotherapeut Bé Schmaal (60) uit Meeden werkt aan zijn debuut-cd. Gitaarspelen blijft met zijn dikke vingers lastig, maar de levenservaring in zijn teksten raakt mensen.

LOUIS VAN KELCKHOVEN

Het voordeel van een late roeping is dat wie dat betreft ook wat te vertellen heeft. Neem Bé Schmaal (60) uit Meeden. Fysiotherapeut van beroep en mede-eigenaar van een maatschap, werkt hard aan zijn debuut-cd *Dattien bie Zestig*, dertien liedjes om zestig jaar levenservaring te verwoorden. „Ik schrijf over wat ik tegenkom in mijn leven.”

„Elf jaar geleden was ik op vakantie met mijn jongste zoon, toen nam ik mij voor om drie jaar lang elke dag gitaar te spelen, om te zien of het nog wat kon worden met mijn gitaarspelen. Ik speelde liedjes van anderen, begon eens wat te vertalen in het Gronings en dat leidde ertoe dat ik zelf een liedje ging schrijven.”

Schmaal is *vintage* Groninger. Vader uit Wildervanksterdallen, moeder uit Boven-Pekela en zelf opgegroeid in Nieuwe-Pekela. Op zijn tweede single, na *Zwait en Zwoare*

Shag, wordt zijn onlangs overleden vader geëerd.

„In *Ik liek zoveel op die* uit ik mijn verwondering over de karaktertrekken die mijn vader en ik met elkaar gemeen hebben. Pa heeft mij dat nummer live horen zingen en vond dat, getuige de grijns op zijn gezicht, zeer vermakelijk. Hij was trots. Beelden van mijn vader zitten ook in de video van het nummer, sinds vorige week op YouTube.”

Twee, drie jaar geleden begon Schmaal met Alex Staal op te nemen. „Dat was een protestlied tegen de windmolens die achter ons huis gebouwd gaan worden. Alex had het eigenlijk te druk voor mij, daarom ben ik verder gegaan met producer Dik Pomp. Dat was in de zomer van 2017, want ik wilde mijn eigen cd eigenlijk als cadeautje voor mijn zestigste verjaardag. Dat is niet gelukt, want ik ben 13 mei jarig. Er worden nog twee nummers opgenomen.

Komende woensdagavond sluit Bé Schmaal het Alzheimer symposi-

um in het Veendammer theater Vanberesteyn af. „Ik speel daar heel toepasselijk het liedje *Dement*, gebaseerd op de dementie van mijn eigen moeder. Ik speelde het op het streektaalfestival in Veendam en dan raken mensen geëmotioneerd. Dat vind ik wel mooi, dat iets wat ik maak dat kan doen.”

Gitaarspelen blijft voor Schmaal lastig. „Over mijn teksten ben ik zekerder, daar krijg ik ook veel complimenten over, maar voor gitaarspelen zijn mijn vingers te dik en ik ben natuurlijk nogal laat begonnen. Ik vind het vervelend om fouten te maken wanneer ik optreed.”

Reden waarom hij op het podium met muzikanten om zich heen meer ontspannen is. „De jongens met wie ik de cd opneem (Erik Drenth, bassist, Rowdy Prins, gitarist, Dik Pomp, drums en Stef Niemeijer, toetsen), hebben al aangeboden om, als het zover is, met elkaar een of twee cd-presentaties te doen. Daar zie ik wel naar uit.”